

Diumenge cinquè de Quaresma / A

Lectura primera

Ez 37,12-14

Lectura de la profecia d'Ezequiel

Això diu el Senyor Déu: «Mira, poble meu, jo obriré els vostres sepulcres, us en faré sortir i us faré entrar en el territori d'Israel. Llavors, poble meu, quan obriré els vostres sepulcres i us en faré sortir, sabreu que jo sóc el Senyor. Us infondré el meu esperit i recobrareu la vida, i us deixaré en el vostre territori. Llavors sabreu que jo, el Senyor, ho he anunciat i ho he complert.» Diu el Senyor Déu.

Salm responsorial

129,1-2.3-4.5-6.7-8 (R.: 7)

Des de l'abisme us crido, Senyor.
Escolteu el meu clam.
Estigueu atent, escolteu
aquest clam que us suplica.

Confio en la paraula del Senyor.
La meva ànima hi confia.
Espera el Senyor la meva ànima,
més que els sentinelles el matí. R.

R. Són del Senyor l'amor fidel i la
redempció generosa.

Que esperin el matí els sentinelles!
Israel espera el Senyor,
perquè són del Senyor l'amor fidel
i la redempció generosa.
És ells qui redimeix Israel
de totes les seves culpes. R.

Si tinguéssiu en compte les culpes,
qui es podria sostenir?
Però és molt vostre perdonar,
i això ens infon respecte. R.

Lectura segona

Rm 8,8-11

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma

Germans, els qui viuen d'acord amb les mires naturals no poden agradar a Déu. Però vosaltres no viviu segons les mires naturals sinó segons les de l'esperit, perquè l'Esperit de Déu habita en vosaltres, i si algú de vosaltres no tingués l'Esperit de Crist, no seria de Crist. Però si Crist està en vosaltres, encara que el cos hagi de morir per culpa del pecat, com que sou justos, l'Esperit és la vostra vida. I si habita en vosaltres l'Esperit d'aquell que va ressuscitar Jesús d'entre els morts, també, gràcies al seu Esperit que habita en vosaltres, aquell que va ressuscitar el Crist d'entre els morts donarà la vida als vostres cossos mortals.

Evangelí

Jn 11,1-45

Lectura de l'evangelí segons sant Joan

En aquell temps, [caigué malalt un home que es deia Llàtzer. Era de Bet-Hània, el poble de Maria i de la seva germana Marta. Maria era la qui, més endavant, ungí el Senyor amb perfum i li eixugà els peus amb els cabells. Llàtzer, el malalt, era el seu germà.]

Les dues germanes enviaren a dir a Jesús: «Senyor, aquell que estimeu està malalt.» Jesús, en sentir això, digué: «Aquesta malaltia no és mortal; és per a donar glòria a Déu: el Fill

de Déu en serà glorificat.» Jesús estimava Marta i la seva germana i Llàtzer. Després de rebre la notícia de la malaltia, es quedà encara dos dies al lloc on era. Després, passats aquests dies, digué als deixebles: «Tornem a Judea.»

[Ells li digueren: «Rabí, fa poc que els jueus us volien apedregar, i ara hi torneu?» Jesús contestà: «La claror del dia dura dotze hores. Els qui caminen de dia no ensopeguen, perquè veuen la claror d'aquest món, però els qui caminen de nit sí que ensopeguen, perquè els manca la claror.» Després afegí: «Llàtzer, el nostre amic, s'ha adormit; vaig a despertar-lo.» Els deixebles li digueren: «Senyor, si s'ha adormit, es posarà bo.» Jesús es referia a la seva mort, però els deixebles es pensaven que parlava del son ordinari. Llavors Jesús els digué clarament: «Llàtzer és mort. M'alegro de no haver estat allà; serà en profit vostre, perquè cregueu. Però ara anem-hi.» Tomàs, el Bessó, digué als seus companys: «Anem-hi també nosaltres, morirem amb ell.»] Quan Jesús arribà, ja feia quatre dies que Llàtzer era al sepulcre.

[Bet-Hània és a prop de Jerusalem, cosa de tres quilòmetres, i molts dels jueus havien vingut a donar el condol a Marta i a Maria per la mort del seu germà.]

Marta, quan va saber que Jesús arribava, sortí a rebre'l. Maria es quedà a casa. Marta digué a Jesús: «Senyor, si haguéssiu estat aquí, el meu germà no s'hauria mort. Però fins i tot ara jo sé que Déu us concedirà tot el que li demaneu.» Jesús li diu: «El teu germà ressuscitarà.» Marta li respon: «Ja sé que ressuscitarà quan tothom ressusciti el darrer dia.» Li diu Jesús: «Jo sóc la resurrecció i la vida. Els qui creuen en mi, encara que morin, viuran, i tots els qui viuen i creuen en mi, no moriran mai més. Ho creus, això?» Ella li diu: «Sí, Senyor: Jo crec que vós sou el Messies, el Fill de Déu que havia de venir al món.»

[Havent dit això se n'anà a cridar la seva germana Maria i li digué en veu baixa: «El mestre és aquí i et crida.» Quan ella sentí això s'aixecà tot seguit i anà a trobar-lo. Jesús encara no havia entrat al poble, sinó que era a l'indret on Marta l'havia trobat. Els jueus que eren amb ella a casa per donar-li el condol, en veure que s'aixecava així i se n'anava, la seguiren, pensant-se que anava a plorar vora el sepulcre. Maria arribà on era Jesús i, en veure'l, es llançà als seus peus i li digué: «Senyor, si haguéssiu estat aquí el meu germà no s'hauria mort.» Quan] Jesús [veié com plorava, i com ploraven també els jueus que l'havien acompanyada,] es commogué profundament i es contorbà. Llavors preguntà:

«On l'heu posat?» Li diuen: «Veni a veure-ho, Senyor». A Jesús se li negaren els ulls. Els jueus deien: «Mireu com l'estimava.» Altres deien: «Aquest home que obrí els ulls al cec, no hauria pogut fer que Llàtzer no morís?»

Jesús, commogut altra vegada, arribà on era el sepulcre. Era una cova tancada amb una llosa. Jesús digué: «Traieu la llosa.» Marta, la germana del difunt, diu a Jesús: «Senyor, ja es descompon; fa quatre dies que és mort.» Li respon Jesús: «No t'he dit que si creus veuràs la glòria de Déu?» Llavors van treure la llosa. Després Jesús alçà els ulls al cel i digué: «Pare, us dono gràcies perquè m'heu escoltat. Ja sé que sempre m'escolteu, però dic això perquè ho sàpiga la gent que em rodeja i creguin que sou vós qui m'heu enviat.» Havent dit això cridà fort: «Llàtzer, vine a fora.» I el mort sortí. Tenia els peus i les mans lligats amb les benes d'amortallar i la cara lligada amb un mocador. Jesús els diu: «Deslligueu-lo i deixeu-lo caminar.»

Molts dels jueus que havien vingut a casa de Maria i veieren el que va fer Jesús, cregueren en ell.